

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniæ, 1613

Cap. 5. De oratione, & studio rerum diuinarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](#)

mus & Religioni saluberrimus est; sine
quo Magister quantumuis alijs virtuti-
bus præstaret, officijs sui partes explere
nequit.

**Cap. 5. De oratione & studio rerum diui-
narum.**

1 **N**emo educationi Nouitiorum iu-
re præfici potest qui orationis stu-
dio deditissimus non sit: quod multis
rationibus euincitur. Et primùm qui-
dem, virtutēs eas, quibus ad officiū exe-
quendum indiget, non valet quantauis
sedulitate parare, si virib² humanis, vel
ordinarijs aliorum Religiosorum exer-
citijs duntaxat innitatur. Eget quippe
virtutibus eximijs, & singulari Dei sa-
piētia, ut ex ijs, quæ de humilitate scrip-
fimus, conijci potest. Quocirca vnum ei
supereft remedium, ad omnia bona pa-
randa malaq³ omnia procul arcēda præ-
fentissimum, orationis videlicet studiū,
vbi perenni animi eleuatione auxilium
perenne depositur, & impetratur.

2 Subest ratio secunda plane efficacif-
fima. Magister n. ita rerum diuinarum

b. 7

debet.

debet esse consultus , vt plurimas , & quotidianas difficultates Nouitijis in oratione subortas, facile dirimere possit. At quomodo dubia dissoluet , qui eius doctrinæ imperitus est ? Augetur huiusrationis vis , si euentus multipli- cies , in quibus Nouitij anxiè laborant, expendamus . Experimentis enim plurimi nouimus Angelum Satanæ , pro Iucis Angelo nouis Religiosis adhuc ru- dibus seipsum obtrudere: quomodo ergò verum à falso secernet , qui modicè spiritualis est ?

3 Ratio tertia petitur ab exemplo , quod ad erudiendos Nouitios quemadmo- dum & alios homines , vim habet insi- gnem . Manifestum est autem , non a- pud claustra reformati , ex communi omnium confessione semper creditum fuisse , eos in Magistros Nouitorum eli- gendos esse , qui orationis studio , vel apparenter dediti sint . Neque enim si- bi vel ipsi orationis imperiti persuadere possunt , hominem parum deuotum (vt vulgo dicunt) ijs , quos deuotio dicit in claustra , idoneè præesse ac prodesse va- lere . Ad officium ergò boni Magistri perti-

Pertinebit, non apparenter, sed vere id
Præstare, sine quo, ex omnium proboru
ac improborum consensu, officio satis
facere non posse existimatur. Et qui-
dem ratio hæc, licet ob constantem
omnium existimationem, mouere de-
beat, ex eo tamen Magistri animum po-
tissimum debebit impellere, quod vera
sit, & bono exemplo nitatur. Qua e-
nim ratione Nouitij rerum cœlestium
studio iugiter vacabunt, si Magistrum
ijs rebus modicum tempus impendere
perspexerint? Etenim difficillimè fle-
tentur: si etq; velut arætia ligna, & in dies
magis obdurabuntur: errorēq; grauissi-
mū Magistri auctoritate confirmabunt.

4 Ratio quarta ducitur à tradenda do-
ctrina. Necesse quippe est, Nouitios o-
randi modum diserte docere: à primis
enim diebus, hoc spiritu instruendi sūt,
si adsit verum salutis eorum desideriū.
Iam igitur ægre poterit alios, ut par est,
erudire, qui non ex professo studiū
orationis exercuit, & per se, quæ docet,
experi conatus est.

5 Profectò Magister tā tebet orationis
esse peritus, ut more fundibulariorum

Gabaa,

Gabaa, qui capillū iacto lapide tā certo percutere posse credebantur, vt lapis in alterutram partem minime deferretur, subtile cogitationes capillis notatas, absque errore, interfecare, & syncerum ab simulato secernere possit: quod ad scientiam sanctorum spectat. Ulterius vero, quod ad exemplum attinet, adeo debet studio orationis insistere, vt Nouitij, alia admonitione, quām Magistri exemplo non indigeant, ad orationem constantissime frequentandam.

6 Vacet ergo intentissime rerum diuinarum studio, & Mysticæ Theologiaz non speculationi tantum, sed gustui quoque, quoad poterit, seipsum, vitæ puritate, & vniōnis diuinæ amore coap. tet. Dei præsentiam menti impressam fidissima memoria, & cordis vigilia seruet: vt cœlesti lumine perfusus ipse proficiat, & Nouitios ad spiritualem profectū accepta è cœlo luce promoueat.

7 Doceat Nouitios orandi modum, & alia huc spectantia, quæ ipse Sanctorum Patrum lectione, Seniorum consilijs, experimētisq; didicerit. Qua in re sistre se gerat, singularē discipulorum

rum profectum, & fibi cumulatū à Domīno præmium merito sperabit. Si nim discipulos rerum cœlestium studiosos fecerit, opus insigne patrabit, vnde singularis Dei gloria singulareq; Religionis bonum emanabit: quod Clemētissimus Redemptor noster Iesus Christus solet ample remunerare.

Cap. 6. De lectione, & catalogo libro-
rum.

Q Via hōmīnis animus mortali corpore clausus, quantumuis rerum cœlestium studio addictus, ipso carnis pondere à proposito importune diuertitur, naturæ inconstantia eam iugem cordis intentionem ferre non valente: salutare consilium est, spiritualem vitā diuersorum exercitiorum varietate cōdire. Quocirca Magister, quem ad perēne studium orationis adhortati sumus, lectionem piam orationis altricem sēpe repetat, & oratione, ac lectione vitam contexat: eiusmodiq; texturam discipulis summopere commendet: quod his rationibus efficiet.

2. Ra-